

Vabimo prebivalstvo Slovenskih gor in Kozjaka ter Mariborčane in okoličane, da se v velikem številu udeležijo tega pomembnega tabora!

Mariborčani in okoličani se prosijo, da javijo mariborskemu pripravljalnemu odboru udeležbo, da moremo železniški upravi javiti radi ojačitve vlakov.

Ker je šentiljski tabor letošnja prva večja prireditev v teh krajih, prosimo obilne udeležbe.

Pripravljalni odbor.

Sv. Jurij ob Taboru. V nedeljo 12. septembra bo v Sv. Juriju ob Taboru velik prosvetni tabor. Ob 8.30 zbirališče v Ojstriški vasi in sprejem gostov, g. bana dr. Natlačena in drugih odličnikov. Ob 10 slovesna sv. maša na prostem z ljudskimi petjem. Po sv. maši zborovanje pred cerkvijo. Govorila bosta g. prof. Bitenc Mirko iz Celja in g. Turnšek Pongrac. Ob 13.30 v farni cerkvi slovesne veečnice, ob 14.30 športno-gimnastičen nastop fantov in deklet.

Bočna pri Gornjem gradu. Trdnjave padajo! Še pred nedavnim bi bilo kar predrzno misliti, da bi mogla v Bočni živeti organizacija, ki ne bi bila liberalno in jugoslavenarsko pobarvana. Toda nedelja 29. avgusta nas je drugače prepričala. Mogočno katoliško slovensko gibanje, ki je po letih preganjanja še dvakrat silneje zaživelo, je našlo odmeva tudi v Bočni. Fantje, ki znamenje časa razumejo, so ustanovili krožek ter začeli s tihim, a vztrajnim delom. Osemdesetletni g. župnik jim je dal za sestanke župnišče na razpolago, ker je spoznal vso važnost fantovskega dela. Da svoj delovni program tudi javno izpovedo, so priredili omenjeno nedeljo Jegličovo komemoracijo, združeno s telovadnim nastopom. Bil je to njihov nadvse časten krst. Na vrtu prijazne Zmajčeve gostilne se je zbralo kar lepo število slovensko zavednih Bočanov, med njimi najuglednejše domače osebnosti, ki so s tem dali priznanje fantovskemu hotenju. Deklamaciji mladca in z globoko doživeto besedo osmošolca Presečnika podani recitaciji je sledil načelen govor vaditelja, ki je z vso jasnostjo poudaril ves smisel borbe: slovenstvo in katolištvo. Govor o Jegliču pa je dokazal, da je bilo prav to dvoje osišč vsega njegovega žrtvovanja. Pri telovadnem nastopu so izvajali proste vaje člani in mladi domačega odseka ter

soslednjih: iz Mozirja, Šmarina, Ljubnega in Nove Štite. Moralno in gmotno je prireditev uspela v največje zadovoljstvo prirediteljev, posebno še, ker je bila nameravana za najožji okvir. V priznanje pa je treba omeniti, da od sicer nenaklonjene strani ni nihče skušal prireditve kakorkoli ovirati, razen nekaj telesno, zlasti pa še duševno nedozorelih fantalinov, ki vidijo smisel in višek nacionalno »edinstvojuščega« dela v lomljenju nedolžnih mlajev, o perečih vprašanjih pa, ki naše narodno življenje more, se jim niti ne sanja. Za take mušice se slon ne briga.

Sv. Mohor pri Rogaški Slatini. Tabor fantov in mož za rogaško dekanijo se bo vršil na Rodnah 12. septembra. Fantje in možje, na plan, da pokažemo naš verski nastop! Vabijeni ste iz vse dekanije v obilnem številu!

Vuzenica. Naš kmet gleda z obupom na svoja polja, ki mu letos daleč ne bodo dala toliko, da bi preživel svojo družino. Tudi delavec bo letošnjo zimo trpel pomanjkanje kljub 16 urnemu delavniku. Kaj pa naša mladina? Spl. Prebudil se le, če kje v bližini v kaki krčmi zahrešči harmonika. Če mlajšega človeka nagovarjaš v kako res dobro organizacijo, te bo najprej vprašal, ali bo kdo tam dal za pijačo in če bo ples. Fantje iz Vuzenice! Malo nas je, a ne držimo tudi za bodočnost rok križem! Strmimo se v vrsto katoliškega fantovskega odseka in pokažimo, da smo sinovi krščanskih staršev in ne komunisti, kakor nas nazivajo starejši ljudje! Na prosvetno delo, da ne bo naša sicer dobra župnija, kar se tiče dobrega društvenega delovanja, tako daleč za drugimi!

PROSVETNA DRUŠTVA — POZOR!

Dne 29. junija smo predstavljali dve igri: »Jeza nad petelnom in kes«, spisal Viljem Pallier, in »Čarodejna brivnica«, spisal Vodopivec.

Dne 13. avgusta pa dobimo od nekega »Udruženja« to-le pismo: »Prosimo vas, da nam nakažete za vpriporitev igre Viljem Pollla avtorsko tantijemo v znesku 100 din in za naš današnji dopis 1.50 din, skupno 101.50 din. Dragotin Vodopivec, katerega igro Čarobna palica (?) ste tudi vpriporili, ni pri nas udružen.«

Torej je V. Pollla bil udružen??

Na to smo prosili »Udruženje«, da nam tantijemo zniža, a »Udruženje« je odgovorilo, da tega ne more storiti.

Zdaj smo pa »Udruženju« odgovorili, da je igra »Jeza nad petelnom in kes« izšla v zbirki ljudskih iger, II. snopič, leta 1901 in da je pisec igre Viljem Pallier umrl 17. marca 1895. Prašali smo tudi, kateri naslednik pisca Pallierja je k »Udruženju« pristopil, kdaj, kje in kako. A odgovora nismo prejeli.

Zakaj je »Udruženje« od nas zahtevalo tantijemo, ker dotični pisec ni bil udružen? Mnenja smo, da zato, ker so mislili: Klerikar'ec (Katoliško prosvetno društvo) je boječ, vse verjame in bo zahtevano plačal. Toda »Udruženje« se je hudo opeklo. Skazalo se je, da je nevedno, a tudi skrajno predrzno, ker je zahtevalo tantijemo od pisca, ki ni le udružen, marveč je že umrl leta 1895 in se ni pisal »Pollla«, marveč Pallier.

Torej društva, pozor! Preden igrate, pozvedite, koliko se zahteva za tantijemo.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Prihova. Umrla je na Prihovi prevžitkarica Černec Ana, p. d. Gavžnarca, stara 69 let. Bila je dobra, pobožna žena. Njen mož je potožil: Vse sem bil: otrok, fant, mož, gospodar, prevžitkar in sedaj sem še vdovec. To bo moj konec! — Blaga žena naj počiva v miru!

Studenice. Žalostno so zapeli zvonovi v ponedeljek 30. avgusta in nam naznanili tužno vest, da se je poslovila od nas in svoje družine vzorna mati. Uršula Vidmar je bila zvesta svojemu možu skozi 44 let. Svoje otroke je vzgajala v verskem strahu ter sama rada pristopala k mizi

»Mrha vražja!« je zahretila Špela. »Gospod sodnik! Ta mežnarjeva je njegova ljubica; njo bi rad opral, mene pa umazal.«

Veronika je od sramu vsa zardela. Z vseh strani so zijali vanjo.

»Dokažite!« je opomnil sodnik jagra.

Ta je segel v torbo, potegnil iz nje Špelino ruto in jo razgrnil, da se je prikazala dragocena ovrtnica šmarske Marije. Ozrl se je naokoli in vprašal:

»Kdo pozna to ruto? Čigava je?«

»Špelina je, Špelina!« se je oglasilo več mladeničev, ki so se nagnili bliže. »Poznamo jo.«

»Ta vrag mi jo je ukradel,« je zavpila Špela.

»Jaz tebi ukradel?« je zarjul jagar. »Zini mi še to in pri tej priči te treščim ob zid ko mačko, da se ti vse kosti razletijo.«

Špela se je potuhnila; po vsem telesu je trepetala.

Naslednji hip pa se je že spet vzravnila in zaiskala:

»Ta je razbojnik in si je s svojo ljubico razdelil plen. Zdaj bi rad s to ruto, ki mi jo je ukradel, name zvalil krivdo.«

Jagar je že dvignil pest, pa jo je spustil in rekel neznanosko mirno:

»Imam priče za to, da ti rufe nihče ni ukradel. In da si plena z nikomer nisem delil, to veš ti najbolje. Ti si ukradla zlatnino, ti si potrgala drage

kamne. Tudi denarja je bilo: devet goldinarjev, sedem krajcarjev manj, je bilo iz cerkve, razen teh pa še štirideset goldinarjev. Vse to si pobrala ti in spravila v svojo malho.«

»Gospod sodnik, laže se, da se kar cedi,« je zavreščala.

»Jaz da se lažem? Počakaj, še več bom povedal! Ti si največ kriva. Ti si si namislila, da bi bilo dobro, šmarsko cerkev okraštati; ti si silila in naganjala; ti si se pred večno lučjo v cerkev splazila in pod stopnice skrila, dokler mežnar ni zaklenil. Pred polnočjo si stranske duri odpahnila, da si skozi te svojega pomagača spustila noter. Taj, če moreš!«

Kakor da jo s kijem tolče po glavi, tako so padale te besede po njej. Vsa omočena je bila in je lezla vase kakor prestrašena kura.

Ko je utihnil, je zopet zajezikala:

»Kdo pa je bil moj pomagač, ha? Pa ga povej, če ga moreš!«

»Da, tudi tega bom povedal. Danes mora vse na dan; nič ne ostane prikrito. Ti si hotela tako, pa naj ti bo!«

Zdaj je spoznala, da je postalo strašno res. Še se je obupno branila, toda nje drzni pogum je že pojemal in plahnel.

»Jaz nimam kaj s to tatvino, še s prstom nisem ganila,« je na moč zavpila.

(Dalje sledi)

Škotska

Pred kočjo škotskega drvarja se ustavi dragocen avto in eleganten, mlad gospod izstopi. Iz kočje pa pride godrnjav drvar. Mladi gospodič pristopi k njemu in veselo vzklikne: »Oče, kaj me ne poznate? Jaz sem v 1 sin William, ki ste ga pred desetimi leti poslali po tobak v mesto! Takrat sem jaz kar tam ostal, sem lepo napredoval in imam zdaj sijajne dohodke! Tole je moj lastni avto. No, oče, kaj pravite?« Drvar nezaupno ogleduje sina. »Tako,« zamrmra čez nekaj časa, »in kje imaš tisti tobak?«